

(Deze bijdrage is afkomstig van een wisselende groep vaklieden uit de houtsector)

OMARM DE DIVERSITEIT VAN HET BOS

Het bos is populairder dan ooit. In Nederland is het de populairste recreatieve bestemming, maar o wee als er een boom wordt omgezaagd. Voor lezers van Houtwereld is het duidelijk dat het bos de mooiste fabriek is die er bestaat. Maar niet alleen de houtsector aast op hout.

Door: Mark van Benthem, directeur Stichting Probos

Hout (cellulose) wordt steeds meer gebruikt in de chemische industrie als grondstof voor diverse synthetische producten. Ook de energiesector gebruikt hout grootschalig als grondstof. De druk op het bos neemt dus toe. We zullen zuinig om moeten gaan met al het moois dat bos te bieden heeft. Naast duurzaam bosbeheer en aantoonbaar producten uit duurzaam beheerde bossen gebruiken, betekent zuinig omgaan met hout ook het juiste hout op de juiste plaats toepassen; duurzaam detailleren; cascaderen; innoveren et cetera.

Wat zuinig omgaan met de grondstof ook betekent, en waar ik in ons werk regelmatig tegenaan loop: open staan voor andere maten en houtsoorten. Als Probos proberen we sinds jaar en dag de businesscase voor duurzaam bosbeheer te verbeteren, waardoor bos, bos kan blijven. We richten ons hiermee vooral op de meer kwetsbare bossen wereldwijd, bijvoorbeeld in de tropen. Deze (semi) natuurlijke bossen bestaan uit tientallen, soms honderden soorten per hectare. Wanneer we hier enkel de paar commercieel gewaardeerde houtsoorten uit oogsten, is dat niet alleen slecht voor het voorkomen van deze soorten en daarmee slecht voor de soortensamenstelling van het bos, maar ook voor de mensen en bedrijven die afhankelijk zijn van de houtinkomsten. Zij heb-

ben hoge exploitatiekosten bij een lage opbrengst per hectare.

Daarom proberen we een markt te ontwikkelen voor minder bekende houtsoorten en incurante maten. Dat valt nog niet mee. Moeilijke markten waar allerlei garanties in verband met aansprakelijkheid spelen, laten we buiten beschouwing. Maar ook andere markten zijn moeilijk, zoals hout in toepassingen in de tuin, buitenruimte en GWW. Daar zijn allerlei legitieme redenen voor en zolang er geen schaarste is aan de bekende houtsoorten, ben ik bang dat het knokken blijft. Een enkele positieve uitzondering daargelaten die wel zijn/haar nek uitsteekt.

MERANTI MOGELIJK OP CITES-LIJST

Dit gezegd hebbende; door roofofbouw in het verleden en doorgaande ontbossing, komen steeds meer commerciële houtsoorten op de Cites-lijst van bedreigde soorten. Na de recente toevoegingen van cumaru, afzelia en padoek, maken momenteel Indonesië en Maleisië zich zorgen over de mogelijke plaatsing van meranti (shorea) op de lijst. Keert de wal dan toch het schip? Laten we niet wachten op regulering, maar de diversiteit die het bos biedt omarmen en daarmee duurzaam bosbeheer ondersteunen.

Overigens is het niet alleen een ver van ons bed show. Ook in Europa speelt dit. De bulk van de houtverwerkende industrie in Europa is ingericht op naaldhout in standaard afmetingen. Echter, voor het eerst sinds de eerste metingen bijna 100 jaar geleden, bestaat het bos in Nederland uit meer loof- dan naaldhout. Dat aandeel groeit verder en daar zijn vanuit bos en maatschappij hele goede redenen voor. Hetzelfde geldt in vele delen van Europa met de fijnsparsterfte, waar veelal gemengd bos voor terugkomt. Dus ook hier moet de sector zich voorbereiden op het gebruik van een breder assortiment aan soorten. Omarm de soortenrijkdom. In het belang van het bos, maar ook voor het duurzaam voortbestaan van de sector zelf. <<

